

РЕШЕНИЕ

№ 2691

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2212** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от „Жетом Транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Й., срещу решение от 15.01.2024 г. по НАХД № 4903/2023 по описа на Софийския районен съд, НО, 6 с-в, с което е потвърден електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл. 187а, ал.2, т. 3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на „„Жетом Транс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

С жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Излагат се доводи, че първоинстанционният съд не е възприел правилно фактическата обстановка, съответно правните изводи на съда не кореспондират на материалния закон. Касаторът счита, че административният орган не е индивидуализирал чия собственост е МПС, с което се твърди да е извършено нарушението, както и че липсва подробно описание на мястото на извършването му. Сочи, че от деянието не са произлезли каквито и да било вредни последици.

Касаторът- „Жетом Транс“ ЕООД, в о.с.з., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба- Агенция „Пътна инфраструктура, Национално Толуправление, в о.с.з., редовно призван, не се явява и не изпраща представител. Представя отговор на касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 10.06.2021г. в 13:14 часа пътно превозно средство - влекач марка „Волво“, модел „ФХ 440“ с регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 20 000 кг., брой оси - 2, екологична категория „Евро 5“, в състав с ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима максимална маса на състава от 44 000 кг., собственост на жалбоподателя „Жетом Транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], се движело по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП и се намирало на км 50+427 от път А-6.

За извършеното нарушение на дружеството „Жетом Транс“ ЕООД, като собственик на регистрираното ППС, бил издаден обжалваният пред СРС електронен фиш № [ЕГН], с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДВП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 36 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

За да потвърди ЕФ, въззивният съд приел, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. При служебна проверка на електронния фиш, съдът не констатирал допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на наказаното лице. Съдът установил, че електронният фиш съдържа законоустановените реквизити и не страда от пороците, твърдени в жалбата. Не намерил и основания за намаляване размера на наложеното наказание или за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

Преди всичко, следва да се отбележи, че настоящата инстанция не споделя твърденията на касатора, че неправилно е била ангажирана отговорността му чрез издадения ЕФ. Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП изпълнителното деяние на нарушението представлява поведението на собственика на ППС по допускане на движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, когато за превозното средство не са изпълнени задълженията за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП. Адресат на електронния фиш, респективно административнонаказателно отговорното лице, е собственикът на ППС. Същият подлежи на санкция на основание чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП, съгласно които собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с имуществена санкция в размер 2 500.00 (две хиляди и петстотин) лева. Не се споделят възраженията, изложени в касационната жалба, че не е установен собственикът на ППС, с което е извършено нарушението. Това е така, предвид факта, че нито пред първоинстанционния съд, нито пред настоящата касационна инстанция, касаторът е навел твърдения или представил доказателства, които да оборват констатацията на административно- наказващия орган, че именно той е собственик на процесното МПС.

Не се споделят и твърденията на касатора, че установеното от районния съд не отговаря на фактическата обстановка и по конкретно фактът, че от дружеството изцяло не е заплатена пътна такса. В този смисъл, наличието на сключен тристранен договор между „Жетом Транс“ ЕООД и "А1 БЪЛГАРИЯ" и "ИНТЕЛИГЕНТНИ ТРАФИК СИСТЕМИ" АД и наличието на оборудвано бордово устройство, не са в състояние да опровергават фактическата констатация, доказана по убедителен начин, че за посоченото ППС, към 10.06.2021г. в 13:14 часа, не е била налице валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Именно защото такива не са били налице, изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. В., ползвателите на бордови устройства са задължени да следят за тяхната изправност, за да се обезпечи надлежно постъпване на съответните данни, теглене на средства по депозита, в случай, че такъв е налице - и заплащане на дължимата пътна такса.

В разпоредбата на чл. 167а от ЗДвП е регламентирана процедурата, чрез която Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси, като в чл. 167а, ал. 2 са регламентирани правомощията на служителите в А., както и актовете, които могат и следва да издава контролните органи. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е регламентирано, че при изпълнение на функциите си по този закон служителите на А. създават и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП. В този смисъл, законодателят е регламентирал възможността за ангажиране отговорността на правните субекти за извършени административни нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в ЗДвП, чрез издаване на електронни фишове и налагане на имуществена санкция за тези нарушения, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. В тази връзка, съдът посочва, че в правилото на чл. 189ж, ал. 7 от

ЗДвП се съдържа изрична регламентация за издаване на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП.

Въпреки че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДП е направено препращане към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. В този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в", сред които се включва и настоящото такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Допълнителен аргумент за този извод налага анализа на разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административно-наказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш.

На следващо място, електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на „Жетом Транс“ ЕООД посредством издаване на електронен фиш и не е допуснато съществено процесуално нарушение, обуславящо неговата отмяна.

Съответни на фактическата установеност са приложените правни основания - чл. 102, ал. 2 ЗДвП и чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Прочитът на приобщените доказателства сочи с категоричност, че санкционираното дружество е допуснало нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, който задължава собственикът да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. До такъв извод е достигнал и районният съд, съобразявайки, че пътно превозно средство - марка „Волво“, модел „ФХ 440“ с регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 20 000 кг., брой оси - 2, екологична категория „Евро 5“, в състав с

ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима максимална маса на състава от 44 000 кг., собственост на жалбоподателя „Жетом Транс“ ЕООД попада в категорията превозни средства по смисъла на чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло не е платена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, предвид липсата на валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. В тази връзка съдът правилно е ценил приобщените писмени доказателства, заключавайки, че не е доказано твърдението на дружеството, че на посочената в електронния фиш дата, процесното МПС е със заплатена тол такса по реда на Закона за пътищата.

В допълнение следва да се отбележе, че не е налице основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като не се установява, че по отношение на извършеното деяние са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които да имат за резултат значително по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното деяние от общия случай на този вид административни нарушения.

С оглед гореизложеното, атакуваното решение на районния съд, с което е потвърден обжалвания електронен фиш, е правилно и законосъобразно и е постановено при липса на съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да се остави в сила.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на разноски е неоснователна.

На ответника по касация, с оглед становището на настоящата инстанция по съществуващото на спора, са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.01.2024 г. по НАХД № 4903/2023г. по описа на Софийския районен съд, НО, 6 с-в.

ОСЪЖДА „Жетом Транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Пътна инфраструктура“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

